

Иннии аъузу бика мин ваъсаа-ис-сафари ва каабатил манзори ва сууил мунқалаби фил-мали вал-аҳли», дер эдилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Дуонинг маъноси: «Бизга буни бўйсундирган Зот покдир. Биз бунга қодир эмас эдик. Ва албатта, биз Роббимизга қайтувчилардирмиз. Аллоҳим! Биз Сендан бу сафаримизда яхшилик ва тақвони, Ўзинг рози бўладиган амалларни сўраймиз. Аллоҳим! Ўзинг бизга бу сафаримизни осон қилгин. Унинг узоғини яқин қилгин. Аллоҳим! Сенинг Ўзинг сафардаги соҳибсан. Аҳли аёлдаги халифасан. Аллоҳим! Мен Сендан сафар қийинчиликларидан, турли ёмонликлардан, мол-мулк ва аҳли аёлнинг ёмонликка юз тутишидан паноҳ сўрайман».

«Нақшбандия: вазифалар, зикрлар» китобидан